

има да благодаримъ на първо мѣсто на нашитѣ селски университети“.

Посетихъ нѣколко отъ тия прочути висши селски училища, но ще сподѣля впечатленията си отъ университета въ **Валекилде**. Само два дена гостувахъ, но толкова много и мили спомени отнесохъ отъ тоя хубавъ кжтъ, че никога не ще го забравя.

## II.

Още отдалечъ спира внимание-то ви красивото училищно здание. Нѣкога то е стърчало само сръдъ полето, но съ течение на годинитѣ е станало центъръ на голѣмо селище. Сжщото е станало и съ много други народни университети.

Училището е осозано въ 1865. год. „Баща на тоя университетъ, — ми разказваше любезниятъ инспекторъ, — е **Ернстъ Триръ**.

„Още като студентъ той решително се отдава на идеитѣ на Грунд-

вигъ. Взема живо участие въ войната и тамъ още почувствувалъ у себе си силно желание да се посвети на просвѣтна народна работа. Тръгва упорито по стѣпкитѣ на Колдъ. Решава да открие народенъ университетъ. Буенъ, високо образование, съ неугасимъ идеализъмъ въ гърдитѣ, надаренъ съ силно огнено слово, той напуска хубавата си търговия и заработва безъ отдихъ, сръдъ селската маса, за дѣлото, на което посветилъ живота си . . . Не е било лека работа сръдъ народъ, който тогава е изнемогвалъ отъ страдания, отчаяние и беднотия, да се почне и откърми едно такова хубаво дѣло. И Триръ, както и много други като него, напуска приятния и богатъ бащинъ домъ, съ раница на гърба и тояга въ ржка, като истински апостолъ тръгналъ да събира ученицитѣ си изъ селскитѣ улици единъ по единъ. Само съ голѣма-

та си упоритость, съ живата вѣра въ спасителната сила на народния университетъ, съ горещата си обичъ къмъ своя народъ и неговата младежь, съ беззаветното си отдаване въ служба на народа той успѣлъ бавно, но сигурно да спечели сърдцата и душиитѣ на данскитѣ младежи



Триръ, основателъ на селския университетъ въ Валекилде, предъ ученицитѣ си.